

ה"ט 66992/07/17 - חנה לוי, ישי זלמנוביץ נגד גמליאל טל דרוקר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 66992-07-17 לוי ואח' נ' דרוקר

לפני המבקשים: כבוד השופטת יעל הניג
1. חנה לוי
2. ישי זלמנוביץ
ע"י ב"כ עו"ד עוז כהן
נגד
המשיבה: גמליאל טל דרוקר

החלטה

בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן: **החוק**).

לאחר עיון, נמצא שהבקשה אינה מבססת ולו בדוחק הטרדה מאיימת. לפיכך מתקיימות אותן נסיבות חריגות בסעיף 7 (ה) לחוק והבקשה נדחית ללא הידרשות לטיעון המבקשים בעל פה.

העובדות הנטענות בבקשה

1. המבקשים, בעלים של דירה בבית משותף, משכירים מחסנים וחניות המוצמדים לדירה, לשוכרים שאינם מתגוררים בבניין. המשיבה, המציגה עצמה כיו"ר נציגות הבית המשותף, מנסה לפגוע בקניינם על ידי התנכלות לשוכרים. המשיבה טענה בפני מנהל הנכסים מטעם המבקשים, מר יוסי לוי, שאינו רשאי לעשות שימוש בחניות ובמחסנים מאחר שהשכנים אינם מסכימים לכך. אך מבדיקה מול האגודה לתרבות הדיור, הובהר לה שאין בעיה בהשכרה לאנשים שאינם מתגוררים בבניין.

2. המבקשים שוטחים בפירוט רב את פעולותיה של המשיבה ובהן: סגירת החשמל למחסנים, צעקות ואיומים בפנייה למשטרה על שוכרי החניות, הפרעה בגופה לחניית הרכבים, תלישת מנורות בחניון, שבירת המנעול במעלית הגישה לקומת המרתף, החלפתו בחדש ואי מסירת מפתח למבקשים. המשיבה מאיימת על השוכרים בהזמנת משטרה, באמירה כי החנייה אינה כחוק, כי תסגור את השערים ותחליף מפתחות לחניון. המשיבה מקללת את השוכרים, דורשת מהם לבטל את חוזי השכירות עם המבקשים ומאיימת לגרור את הרכבים מהחניון על חשבונם.

עמוד 1

3. לבקשה מצורפים תמליל שיחות בין שוכרים שונים לבין מנהל הנכסים מר לוי, מכתבי שוכרים על ביטול חוזים בשל התנהגות המשיבה, תלונה של אחד השוכרים במשטרה, על הטרדה מצד המשיבה, וכן צילום של קירות החניות של המבקשים עליהם ריססה המשיבה "החנייה לכל רכב אסורה!!!!" ו"הרכב ייגרר ובעליו יישא בנזקים".

4. מר לוי הוסיף בתצהירו כי מזה שנה וחצי הם נאלצים לרדת לקומת החנייה ברגל שכן המשיבה לא מסרה לו מפתח למנעול החדש, ובשל כך ביטלו מספר שוכרים את החוזים. עוד ציין שהמשיבה מתקשרת אליו בערב ודורשת ממנו להודיע לשוכרים שילכו הביתה, שלא ישכיר את הנכסים, שישלם 100 ₪ עבור כל רכב חונה שאם לא כן, היא לא תאפשר לו לחנות, מתקשרת למשטרה ומתלוננת שהמבקשים גונבים חשמל, מתקשרת לפיקוח העירוני בטענות שונות ומשונות על מנת להפחיד שוכרים ומזמינה כיבוי אש בטענה לחומרים מסוכנים.

הטיעון המשפטי

5. לטענת המבקשים, עולים מעשיה של המשיבה כדי הטרדה מאיימת לפי הגדרותיו הרחבות של החוק. הם מצטטים מדברי ההסבר להצעת החוק ולפיהם "הטרדה מאיימת" הינה תרגום של STALKING ומדובר בדפוסי התנהגות הכוללים הטרדה ואיומים מסוגים שונים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של כל אדם ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של המוטרה. כך גם כאשר מדובר בהטרדה ואיומים מרומזים המשתמעים בעקיפין ואינם עולים כדי עבירה פלילית. המבקשים מטעימים כי הטרדה, משמעה בכל דרך שהיא, כאמור בסעיף 2 (א) לחוק, כאשר סעיף 2 (ב) אינו קובע רשימה סגורה של הטרדות (ואכן כך).

6. המבקשים מפנים לשלל הוראות בדין האזרחי ובהן עוולות נזיקיות, דיני הפרת חוזה, לשון הרע ודוקטרינת ניצול לרעה של זכות במקרקעין. כמו כן מפנים הם למתן צו מניעת הטרדה מאיימת במקרה של סכסוך שכנים (ה"ט (ת"א) 7289-06-12 אלפיורוב נ' איברימוב, פורסם בנבו (2012)).

7. המבקשים עותרים לצו מניעת הטרדה מאיימת או צו הגנה או צו מניעה או צו הרחקה אשר ימנע מהמשיבה לפנות אל השוכרים באופן כלשהו, להפריע לשימוש בזכות החניה של המבקשים או מי מטעמם בקומת החנייה ויאסור עליה לכבות את האור או את החשמל לקומה ולמחסנים בה.

דיון והכרעה

8. סעיף 2 (א) לחוק מעצב הגדרה רחבה להטרדה מאיימת:

הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

9. והנה נפסק כי "אין לך כמעט עוולה או הפרת הסכם שלא ניתן להגדירה גם כעוונת שלווה, וכזו היכולה להיכנס להגדרתה הרחבה עד מאד של "הטרדה מאיימת" שבסעיף 2 לחוק. ועדיין, חוק מניעת הטרדה מאיימת אינו תחליף כאמור לכל הדינים האזרחיים (והפליליים). כאשר בית המשפט מוצא כי המדובר בהליך הנחזה כתחליף לנקיטת הליכים אחרים כמקובל, בית המשפט לא ייטה לסייע מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאיימת..." (ה"ט (ת"א) 33675-06-17 **אברמציב נ' דלבריאן**, פורסם בנבו (2017)).

במילים אחרות, דרך המלך לבירור סכסוך אזרחי במהותו, עוברת בדין האזרחי, המהותי והדיוני. צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש תנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה (רע"א 2327/11 **פלוני נ' פלוני**, פורסם בנבו (2011)). ההקלה בדרישות ממבקש הצו ביחס לדרישות ממבקש צו מניעה "רגיל", אינה יכולה לעמוד לזכות הראשון, כאשר הוא "צובע" את בקשתו לצו מניעה בגוונים של בקשה לצו מניעת הטרדה מאיימת.

בעניינו -

10. מדובר בסכסוך אזרחי מובהק הנסב על זכות קניינית, היקפה ושימושיה. הסעד המבוקש לא נועד למנוע פגיעה בשלוות חייהם של המבקשים, בפרטיותם, בחירותם או בגופם. מכל מקום, אין זו מטרתו הדומיננטית. הסעד המבוקש נועד למנוע מהמשיבה להפריע למבקשים להשתמש בקניינם ולהפיק ממנו רווח ולמנוע ממנה לגרום להם לנזק כלכלי כתוצאה מעזיבת שוכרים. הבקשה עוטה גוונים של צו מניעת הטרדה מאיימת, אך אינה אלא בקשה קלאסית לצו מניעה. ככזו, עליה להתברר במסגרת תביעה אזרחית ולעמוד בתנאים הנדרשים מבקשה לצו מניעה.

11. למעלה מהנדרש, פניות המשיבה למשטרה בתלונות על המבקשים והודעות לשוכרים על כוונתה לפנות למשטרה, או התנגדותה לשימושם בחניות, אינן כשלעצמן בגדר הטרדה מאיימת (בר"ע (י-ם) 179/04 **שוכל נ' ניסים**, פורסם בנבו (2004)). לא מצאתי ביתר המיוחס למשיבה כלפי המבקשים ומר לוי משום הטרדה, בדגש על "מאיימת" (להבדיל מסכסוכי שכנים שלוו באלימות מילולית קשה, יריקות וקללות אף כלפי ילדי המבקשים, בש"א (ת"א) 167575/03 **פינק נ' מורנו**, פורסם בנבו (2003), ובאיומים מפורשים בפגיעה גופנית באמצעות סכין והרס רכוש, ה"ט (ת"א) 7289-06-12 **אלפיורוב נ' איברגימוב**, פורסם בנבו (2012)).

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ח' אב תשע"ז, 31 יולי 2017, בהעדר הצדדים.